

Medlem af Udvalget (Wrasch), som har deeltaget i at stille dem, ikke er tilstede.

**Boesen:** Jeg skal dog tillade mig at bemærke angaaende „Steen“, at foruden de af den ærede Ordfører nævnte Lande er der mange andre Steder, hvor en saadan Vægtbenævnelse benyttes. Jeg kan i dette Dieblil nævne Holland, Belgien, Preussen, Hamborg, Bremen, England. Med Hensyn til mindre Vægtstørrelser end Dvint — jeg vil slet ikke udtrykke nogen som helst politisk Sympathi med Hamborg eller Tydskland — skal jeg kun bemærke, at i Hamborg, som dog vistnok erkjendes for at være en Handelsby og et Handelsfolk, som nok veed, hvad der er praktisk, har man, før man fik det nye Vægtsystem, som man nu har eens der med Preussen og hele Nordtydskland, fundet det nødvendigt under Benævnelsen Pfennigvægt at faae en Underafdeling af Dvintinet, som var lidt mindre end vort. Imod den ærede Ordførers Udtalelse maa jeg bemærke: Det forekommer mig dog ikke, at det er at gjøre en Ting mere indviklet, naar man gjør den mere praktisk brugelig, og det er min fuldkomne Overbeviisning, at det er meget mere praktisk brugeligt for den Slags Folk, som i størst Mængde og oftest maae benytte Smaa vægt, at de ikke have for store Talstørrelser at regne med. Naar jeg saa stærkt holder paa Tidelingen af Pundet, er det, fordi det er lettere at nævne en lille Vægt i et vist Antal Unzer eller hvilket Navn man nu vil ansee for rigtigt, end at nævne f. Ex. nogle og 80 eller nogle og 70 Dvint. Jeg troer ikke, at man nogetsteds har opstillet Sigt, og det er ikke praktisk. Vi have 32 Lod i et Pund, men jeg veed, at man ikke benytter Benævnelsen Lod, naar Vægten er større — 1, 2, 3, 4 ja undertiden indtil 8 à 9 Lod, men saasnart man kommer høiere, forlader man Lod og bruger Halveringsystemet med halve og fjerdedeels Pund. Som jeg, da jeg første Gang havde Ordet, tillod mig at bemærke, er det netop Hensynet til dem, der meest benytte disse Vægtstørrelser, der gjør, at jeg indstændigt maa anbefale ikke at vedtage en Vægtinddeling, hvor der ikke er en Deling mellem Pundet og Dvinten.

**Indenrigsministeren** ad interim: Jeg maa bemærke, at Endringsforslaget til den gamle § 6 efter min Mening staaer i nøie Forbindelse med de nye §§ 6 og 7; thi man kan vel nok paalægge Staten en saadan Udgift, som den Endringsforslaget til § 6 medfører, men derimod vil man ikke vel kunne paalægge Kommunen en saadan. Jeg maa derfor mene, at disse 3 Forslag staae og falde med hinanden. Jeg tilstaaer, at i mange Henseender tiltaler Forslaget mig, men min største Betænkelighed er den, at jeg maatte have ønsket at pleie en Forhandling med Kommunen, hvem det er overdraget, for at den kunde faae Keilighed til at høre sig derover, inden man tog en saadan Bestemmelse, og derfor vil jeg blot deri, at disse Forslag ere stillede, see en tilstrækkelig Opfordring for mig til at indlede en Forhandling med Kommunen om dette Spørgsmaal.

**Jacobæus:** Efter hvad jeg nu hørte den høitærede Minister høre, maa jeg for mit Vedkommende være villig til at tage Forslaget til den nye § 6 tilbage, idet jeg støtter mig paa, at den høitærede Minister vil tage Hensyn til, hvad der i den bestemmes. Jeg vil endnu kun tillade mig en Bemærkning med Hensyn til, hvad den ærede Landstingsmand fra Odense (Boesen) hittede, idet han sagde, at det var ganske usædvanligt at bruge store Tal for at benævne en vis Størrelse i den daglige Handel og Wandel. Det er det slet ikke. I Frankrig bruger man almindelig at nævne 85 eller 75 Centimer for dermed at faae den Størrelse udtrykt, man ønsker at udtrykke, da man ingen Benævnelse har mellem Centimer og Francs.

**Boesen:** Jeg maa tillade mig at bemærke, at det er en ganske anden Sag med Møntinddelingen. (Jacobæus: Jeg seer ingen Forskjel!). Der er det noget ganske Andet. Med Hensyn til Forslaget til en ny § 6 troer jeg ikke, at Udvalget kan være berettiget til at tage det tilbage, da et af Udvalgets Medlemmer ikke er tilstede. Forøvrigt vil jeg ogsaa ved den høitærede Ministers Udtalelser finde mig tilfredsstillet og haabe, at denne hans